

Poviem vám krátky príbeh.
Pamätáte si Kabíra?
(Áno.) Dobre.
Mal dom –
asi nejaký malý dom
ale mal dom.
Jedného dňa prišiel
do Kabírovho domu
veľmi učený pandit –
možno nejaký vzdelanec,
veľký vzdelanec
s množstvom vedomostí,
s množstvom kníh
vo svojom dome –
prišiel na návštevu do domu
veľkého Svätca.
Priniesol so sebou voz
plný kníh.
Bol učený,
chcel to ukázať.
Všade kam chodil,
bral tie knihy so sebou,
aby ukázal, že ich má veľa.
Musíte si uvedomiť,
že mal dôvod,
aby bol hrdý.
Toto je príbeh, ktorý
má ľuďom povedať,
že nemáme byť príliš hrdí
na naše vedomosti z kníh.
Ale musíte si uvedomiť,
že v tých časoch,
ak ste vlastnili knihu,
už to niečo znamenalo.
Nie ako dnes,
je to také ľahké
vytlačiť tisíc kníh
za jednu noc a podobne.
V dávnych časoch
tlačili knihy na tabuľky,
kamenné: vyrývali
jedno slovo za druhým.
A hindčina je dokonca
oveľa komplikovanejšia.
Veľmi ťažké vyryť to
na kamennú tabuľku.
A ak bol niekto
nepozorný a pustil ju,
bolo to,
celá kniha bola preč.

Veľmi ťažké – a potom ju
museli robiť odzovu.
Zabralo to veľa času.
Ale už to bolo v tých časoch
veľmi dobré,
že už dokázali
tlačiť knihy.
V dnešnej dobe to môžeme
dať do tlačiarne,
stiahneme z internetu
a máme to už
v dokonalej farbe.
Skvelé!
Aj to je skutočný zázrak
v dnešnej dobe.
Technika,
ktorú dnes máme,
nie je taká zlá – ale
nie taká dobrá, ako chcem.
Ale je lepšia ako bola.
Takže tento človek
mal volský povoz,
viete, v tých časoch
to bolo ako Mercedes-Benz,
rozumiete mi?
Voz s volom,
ktorý ho ťahal
a preto mal samozrejme
dôvod byť hrdý,
že mal voz
plný kníh.
Nielen že mal
Mercedes-Benz
tých čias
alebo možno Lexus
ale mal ho navyše plný kníh,
takže sa samozrejme cítil
veľmi renomovaný.
Prišiel do domu
Svätého Kabíra
a dokážete si predstaviť,
aký mal postoj.
Nechcel tam prísť
na návštevu, ani
zo svojho srdca vzdať úctu.
Načo tam
teda prišiel?
Aby sa vystatoval.
Vystatovať sa! Čo iného?
Vyzvať ho.

Vyzvať ho!
Áno, to je správne.
Prišiel preto,
aby sa pohádal so Svätcom.
Pretože mal
toľko kníh
a Svätý Kabír
bol veľmi chudobný.
Nemyslím si,
že v jeho dome boli viac
ako tri knihy,
ak vôbec nejakú mal.
Načo by potreboval knihy?
Všetko, čo vedel,
vedel už z vlastného vnútra.
Ak mal knihu alebo dve,
možno len ako referenciu
alebo to bolo niečo,
čo mu dali ľudia
a možno len na
strávenie času
s niekým,
kto k nemu prišiel.
Načo by potreboval knihu?
Bežne sa o to nestaral.
Keby to nebolo pre vás, ani ja
by som nepotrebovala knihy.
Ach, áno, môj Bože,
niekedy musím zostať
do noci hore a čítať knihy
kvôli vám,
aby som našla niečo pekné,
ako dôkaz nejakej veci,
ktorú som povedala. Áno?
Pretože ak niekto
príde a pýta sa ma
na kresťanstvo,
„Kniha zjavení“
strana 24, odsek 17,
musím o tom tiež
trochu vedieť,
aby som mu odpovedala
a vysvetlila mu to,
aby pochopil pravdu
za tými riadkami,
skutočnú pravdu,
nie tú, o ktorej si myslí,
že jej rozumie.
Takže kvôli tomu
potrebujeme nejaké knihy.

Ináč, ak už ste osvietení,
ako vy,
veľkí svätci, nikdy by som
nepotrebovala knihy.
Vy ste všetci osvietení,
preto musím čítať knihy ja,
pretože vy už viac
knihy nečítate.
Som jediná
v našej skupine, kto
potrebuje knihy! Môj Bože.
Takže tento človek
mu chcel dokázať,
že je nielen informovaný,
vzdelaný a bohatý,
scestovaný,
ale chcel dokázať aj to,
že Kabír sa strašne mýli
a chcel tam prísť,
aby si bol istý, že Kabír
uzná, že sa mýli,
že nevie.
A všetko mohol dokázať
svojimi knihami –
a Kabír
by bol bezmocný,
pretože nemal žiadne knihy
alebo veľmi málo kníh
v porovnaní s jeho vozom
„Mercedes-Benz“
plne naloženým knihami.
Keď teda dorazil
do Kabírovho domu,
Kabír nebol doma.
Kabírova dcéra
Kamali vyšla von
a veľmi zdvorilo
a pokorne pozdravila
učeného vzdelanca.
Bol
veľmi sklamaný,
že nenašiel doma otca
ale len jeho dcéru.
Myslel si, že dcéra
toho nevie veľa.
Nie je treba...
nemôže sa prieť
s mladou dcérou.
Už aj tak sa na ňu určitým
spôsobom pozeral zhora.

„Čo môže ona vedieť?
Je to len malé dieťa.“
Takže bol veľmi sklamaný,
cítiac, že tam nemá
žiadneho protivníka
pre svoju výzvu.
Cítil sa,
akoby udieral do vzduchu.
Cítil sa sklamaný.
Takže povedal: „Dobre.“
Nevedel, čo viac povedať.
Prišiel s plnou silou na útok,
a keď tam prišiel,
nemal nič, do čoho by udrel,
pretože tam bola
len malá dcéra.
Nevedel, čo povedať,
takže sa jej spýtal:
„Je toto Kabírov dom?“ –
hoci to už vedel.
Len aby niečo povedal.
Ako keď niekedy
niekoho stretnete
a neviete, čo povedať,
takže poviete:
„Ach, toto je Majstrov dom?“
Prídete sem a poviete:
„Vedeli ste,
že toto je Majstrov dom?“
A ešte:
„Bola tá kapusta dobrá?“
Takže dcéra zacítila
jeho aroganciu a ego,
hoci bola taká mladá,
dala teda veľmi
neočakávanú odpoveď.
Nečakal takúto odpoveď
od tak malej dcéry.
Nebola Majstrom,
len jeho dcérou.
V každom prípade...
v tom čase bol už Kabír
veľmi slávny.
Každý ho ctí –
mnohí ľudia –
a pravdepodobne mal žiakov
široko ďaleko.
Preto sa aj tento človek
dopočul o jeho mene,
takže priniesol

so sebou všetky knihy,
aby Kabíra porazil,
chcel mu dokázať, že sa mýli,
aby všetci žiaci
Kabíra opustili –
pretože chcel „zachrániť“
žiakov od človeka,
ktorý sa volal Kabír.
Som si istá, že si myslel,
že Kabír nič nevie.
Je to len obyčajný
obuvník alebo tkáč,
čímkoľvek by už mohol byť,
jednoducho veľmi obyčajný
človek a zarábala si na život
veľmi ťažko, mal akurát
toľko, čo stačilo na život,
niekedy ani toľko nie.
Spomínate si, že raz
chcel predať svoju ženu
len za múku na čapáti?
(Áno) On vedel, čo robí,
bolo to len tak,
že mal doma veľa hostí
a chcel ich nasýtiť
a nemal peniaze.
A človek, ktorý predával
potraviny, chcel jeho ženu,
flirtoval s ňou.
Hovoril: „Dobre, ak prídeš
a stráviš so mnou jednu noc,
potom budeš mať toľko
múky, koľko budeš chcieť.“
Takže bola veľmi nahnevaná,
prišla domov
to oznámiť.
Povedala to svojmu
manželovi a manžel povedal:
„Nevadí, poď so mnou.“
„Nevadí, poď so mnou.“
A zaviedol tam svoju ženu
a povedal: „Tu je moja žena.
Daj mi múku!“
Takže Kabír bol veľmi
chudobný. Pandit znamená
vzdelaný učenec –
takto volajú takých ľudí,
ako sú dnešní „profesori“ –
myslel si,
že Kabír je nula,

možno len šarlatán,
 len hovorí, hovorí, hovorí
 a ľudia sú oklamaní,
 veria v neho
 a uctievajú ho pre nič.
 On, vzdelanec,
 plný kníh
 musí byť lepším človekom.
 Ako to,
 že ľudia neprichádzajú
 a neuctievajú jeho ale všetci
 chodia ku Kabírovi?
 Taký úbohý dom,
 dokonca nemá doma žiadnu
 múku na čapáti
 a ľudia prichádzajú
 z ďaleka a uctievajú ho,
 dokonca niektorí mnísi
 prichádzajú do jeho domu.
 To si myslel,
 preto tam prišiel,
 aby sa pokúsil naštrbiť
 Kabírovu povest'.
 Očakával,
 že keď príde
 do Kabírovho domu,
 keďže je taký slávny,
 musí tam byť veľa ľudí,
 čakajúcich na Kabíra
 a keď tam potom príde,
 tak pred všetkými
 tými ľuďmi
 udrie na Kabíra
 a všetci sa dozvedia
 široko ďaleko,
 že Kabír je šarlatán,
 že je hlúpy
 a aj tak nič nevie,
 a každý ho napokon opustí.
 Taký bol jeho plán.
 Ale keď prišiel do jeho
 domu, bol prázdny. Kabír
 tam nebol. Možno odišiel...
 niekedy ho ľudia
 pozvali, aby urobil
 prednášku. Nebol doma,
 takže jeho malá dcéra
 odpovedala. Keďže sa spýtal:
 „Ach, je toto Kabírov dom?“
 Dcéra samozrejme už vedela,

že tento človek neprichádza
 s dobrým úmyslom.
 Dokázala to „cítiť“.
 Dokonca i deti to vedia.
 Vedia, kto je
 duchovne pozdvižený
 a kto nie.
 Takže dcéra
 mu povedala:
 „Nie, učený profesor“ –
 to znamená
 vzdelaný pandit,
 vzdelaný učenec –
 „nie, nie, nie,
 toto nie je Kabírov dom,
 pretože jeho dom nie je
 dokonca známy ani bohom
 Brahmovi, Višnovi a Šivovi.
 Vy považujete Kabíra
 za jeho telo“,
 pokračovala
 v karhaní toho človeka,
 „ale mýlite sa.
 On nie je tým telom.
 Vyzerá to,
 že ste Kabíra
 vôbec nepochopili.“
 Pokračovala, zatiaľ čo
 pandit so široko otvorenými
 očami bol šokovaný,
 prekvapený a cítil sa
 tak trochu zastrašený,
 pretože ona rozprávala
 o niečom,
 čomu pravdepodobne
 ešte nerozumel.
 Ona teda trpezlivo
 pokračovala. Povedala:
 „Skutočná podoba
 Svätcov nie je telo,
 ktoré obývajú v tomto svete,
 ale spočíva v mene
 alebo v podstate
 milovaného Boha,
 z ktorého vychádzajú.
 Počas ich života
 zvestujú jeho Meno“ –
 to znamená skutočné Meno
 Božie, podstatu Boha.
 Meno znamená Boh,

neznamená to
 obyčajné meno –
 „a napokon
 sa vrátia späť
 a splynú s tou čistou silou.“
 Páni... dcéra!
 „Ani toto telo nie je ich,
 ani v tomto svete
 nie je ich skutočný Domov.“
 Myslela teda Svätcov,
 že to nie sú ich telá,
 ktoré oni len obývajú –
 ako keď ja bývam
 v tejto malej chate,
 to nie som ja –
 a potom povedala,
 že skutočný domov Kabíra
 alebo Svätcov je Nebo.
 Oni len obývajú telo,
 aby mohli hlásať a šíriť
 moc Božieho Mena
 každému a potom
 sa vrátia do svojho
 skutočného Domova,
 pretože tento svet
 nie je ich domovom,
 ich telo nie je ich telom.
 To je to, čo povedala.
 Takže... Dokonca so všetkou
 svojou intelektuálnou pýchou
 a duchovnou slepotou
 ten človek náhle
 zachytil záblesk
 pravdy v slovách
 tejto malej dcéry,
 takže sa jej poďakoval
 a potichu utiekol,
 berúc so sebou
 volský povoz plný kníh.
 Neskôr, keď sa Kabír
 vrátil domov
 a vypočul si tento príbeh
 od svojej dcéry,
 vyhlásil:
 „Áno, Kabírov Domov
 je na vrchole, cesta k nemu
 je šmykľavá a ťažká.
 Ten pandit chce dôjsť
 s volským povozom
 plným kníh tam, kde dokonca

ani mravec nedokáže nájst' oporu pre nohy“ –
to znamená, že cesta do Neba je taká ťažká
a ani mravec sa tam nedokáže vyšplhať. Je veľmi klzká
a je to veľmi vysoko
na vrchole hory –
ani mravec tam nedokáže vyliezť, ako by sa on
mohol s celým volským povozom plným kníh
vyšplhať na horu,
takú šmykľavú a ťažkú?
Je to len podobenstvo.
On tým myslí,
že na cestu do Neba
si nemôžete so sebou
zobrať knihy,
neprejdete ju knihami.
Je ťažké to pochopiť,
kým nie ste osvietení.
My tomu rozumieme, však?
(Áno.) Áno.
Aspoň ten človek odišiel.
Alebo jednoducho
videl dcéru
tak rozprávať, „Ach,
zabudnite na otca!“
Ak dokáže dcéra
takto rozprávať
a on by tam zostal dlhšie,
bol by len úplne ponížený,
takže rýchlo utiekol
s volským povozom.
Neviem,
aký rýchly bol,
lepšie by na tom bol
s Mercedesom,
ale myslím, že v tých časoch
žiaden nemal.
Asi by chcel utiecť
tak rýchlo, ako bolo možné.
Toto je problém
s mnohými ľuďmi, viete?
Myslia si, že sa naučili
veľa vecí a že teda
všetko vedia.
Ale my vieme lepšie, však?
Vieme lepšie, že...

Skutočné poznanie
nepochádza z kníh.
Len trochu čítame
pre zábavu,
ale nie sú to knihy, ktoré nás
môžu naučiť Pravde.